

O introducere necesară

A fi puternic - nu înseamnă a fi dur, ci curajul de-a înfrunța teama și greutatea, mergând înainte, ca și cum așteaptă, să le trăiești, toate frumusețile vieții.

Am descoperit, devreme, mirajul conținut **de cuvintele alcătuite din litere**, astfel am făcut primii pași în lumea cărților, unde găseam informații pentru întrebările mele, din ce în ce, mai elaborate. După cărțile cu povești, au urmat, de la nouă ani, operele unor scriitori autohtoni și streini, din toate genurile literare - de proză - SF, poezie, teatru... Acele cărți împrumutate, în parte, de către părinți, din biblioteca vastă a unor prieteni de familie, au luminat, copilăria și adolescența mea, prin fantastica lor imaginație creativă. ...

În ultimul an de liceu, am trecut prin cumpăna care m-a dus până în pragul morții clinice, mă îmbolnăvisem de encefalită, confundată cu o gripă. Astfel am fost îngrijită în infirmeria internatului, de o asistentă în vârstă, care nu a vrut să spună, poate nici nu avea ce spune, cu ce m-a tratat, în afară de aspirină, piramidon și lămâie, salvându-mă...

Despre acest eveniment nefericit, am povestit pe larg în altă carte, iar în cea ce privește moartea clinică,

din care unii bolnavi se trezesc instantaneu, părerile medicilor sunt diferite ca și urmările acestui fel de reîntoarcere la viață. Persoane avizate susțin că după o astfel de revenire, unii pacienți capătă abilități parapsihice, însă în cazul meu le aveam, deja, nativ. Posibil, ca respectivul caz, să fi contribuit la întărirea potențialului meu parapsihologic, de mai târziu.

În timpul lungii convalescențe, entități distincte mă purtau prin locuri și întâmplări pe care le regăsesc acum, în derularea grăbită a unui prezent continuu...

Când lucrurile au intrat, în sfârșit, pe făgașul normal, am simțit dorința de a cunoaște, de a pătrunde în adâncurile necunoscute ale vieții. Am citit, am studiat, cărți din diferite domenii ale științei, care mi-au deschis noi orizonturi gândirii, și cunoașterii. Astfel am observat că din descoperirile făcute de către cercetătorii teoreticieni, sunt domenii ale științelor, în care aproape 50% din aceste teme, cu toate cercetările asidue făcute asupra lor, rămân încă, neelucidate.

Simt nesfârșirea spațio – temporală, purtând într-un halo de energie miliardele de timpi colaterali, în fluctuații de pâlپări mai puternice sau mai slabe, ale sistemelor finite, vii sau nevii, care apar și dispar, conform statutului lor existențial aflat în cadrul permanentei prefaceri a energiilor Cosmice...

Când prin transcenderi volitive sau spontane, ajung în lumi necunoscute, acolo pare că exist, deja, angrenată, în conjuncturi ale căror acțiuni se desfășoară într-un

mod firesc, în relații cu personajele care fac parte din viața respectivă. Atunci nu-mi pun niciodată întrebări, ca și cum la trecerea între lumi, ceva, creează un hiat, pentru a mă desparte de amintirile celorlalte vieți, foste sau prezente...

Despre transcenderi, despre spiritele care mă contactează, voi povesti lucruri, care probabil se petrec și altor persoane, într-un anumit grad, însă acestea au un lapsus al percepției respective, atunci când trăiesc ceva de acest gen.

Privind lucrurile, prin materialitatea necesităților vieții, omul uită sau nu cunoaște nimic despre partea ancestrală, nemuritoare, a ființei sale. **Această calitate intrinsecă a firii umane, se evidențiază, la cei care o au, prin bucuria de a iubi, a trăi liberi prin propria muncă cinstită, preocupați mai mult de fericirea lor și a celor din jur, decât de avere...**

Jugul lăcomiei, a invidiei, răutății, necinstei, pe care îl poartă unii, exclude omul respectiv de la sănătate și bucuriile vieții...

Însă atunci când nu vrei sau nu poți să ajuți, cu nimic, a îndrepta răul, care macină în umbră pe cei neputincioși, neajutorați, nu ai voie să-i judeci, deoarece, fără voia lor, au venit pe Pământ acolo unde se termină binele și începe iadul pierdutei lor origini ancestrale...

Să intrăm pe cărările lor de nepăsare, de lene, de neștiință, unde voi prezenta crudul adevăr al lumii de dincolo de lumina Conștiinței – conștiente.

Unii oameni nu au nici o personalitate, sunt așa zișii indivizi fără „șira spinării”, care îngroașe rândurile bețivilor cronici, drogaților cronici, infractorilor recidiviști, cerșetorilor, handicapaților mintali, și o rată destul de mare a copiilor născuți din astfel de părinți... O problemă gravă, care se ivește destul de des, după cum o spun statisticile, sunt copiii născuți cu malformații congenitale iremediabile, unii fiind „legume” din naștere.

Din păcate, mai sunt și cei născuți cu o putere de discernământ deficitară. Aceștia, la prima vedere, par a fi normali, însă se trădează prin promiscuitate, compromisuri, murdăria, mizeria, din locuințele lor, cât și inconsecvența, neputința, de a avea o muncă stabilă.

În categoria unor astfel de indivizi analfabeți sau cu două, trei, clase primare, intră pătura de jos a țiganilor, și oameni din alte etnii, neintegrați social, care nu muncesc de loc, fac mulți copii din a căror ajutor social, cerșetorie și furțișaguri, trăiesc toți laolaltă... umplând străzile de cerșetori și orfelinatele de copii abandonati. România a speriat occidentul invadat de asemenea indivizi plecați la cerșit, furat...

Unii dintre aceștia se reîntorc în țară cu „merțedesuri” și bani, construindu-și, aici, renumitele palate cu „brizbrizuri” sau...

Cred, că țiganilor integrați, dintre care s-au ridicat, și intelectuali, nu le convine, a fi puși în aceeași oală, cu astfel de rude etnice... Oare, nu dă de gândit nimănui planul acesta sinclinal, care ne duce în râpă?

Se cere instituționalizarea acestor categorii de oameni, neintegrați social, indiferent de etnie, a li se impune anumite restricții printr-o lege specială, care să cuprindă drepturile și obligațiile lor.

Ar trebui, în toate județele țării, sub egida unor Ministere abilitate, să se interzică cerșetoria, din care unii își fac vile, mașini etc. Astfel unele slogane populare ar trebui scrise pe frontispiciul lenei și al inconștienței, cu litere de foc: **„Cine nu muncește, nu mănâncă”**. Să se inițieze cursuri de alfabetizare, preinițiere și îndrumare în anumite meserii, a persoanelor tinere și mature care nu știu carte...

Însă indivizii din categoria socială zero, care nu vor să muncească, deși sunt în putere, din cauza viciilor, a handicapurilor mintale, și nu pot fi integrați social, toți aceștia, femei, bărbați indiferent de etnie, să fie sterilizați, pentru a nu mai procrea în vederea cerșitului a prostituării, uciderii sau afectării celorlalți, etc. Dacă vom vota o asemenea lege benefică omenirii, să fie incluși și pedofilii, însă aceștia să fie sterilizați prin castrare, indiferent de rag, avere, că de cultură nu poate fi vorba la acești indivizi... Avem psiho-energo terapeuți, de prestigiu, care pot trata din timp înclinațiile spre pedofilie a unora...

Ne trebuie o mulțime de inițiative și legi, pentru a pune pe picioare și a ridica moralul și personalitatea acestei țări, printr-o igienizare a societăților umane... în general...

Dacă analizăm situația ne întrebăm ce fac domnii sociologi, oamenii de știință care se implică în biologie și în alte științe de cercetare medicală? Ce fac cei care stau în posturi de conducere cheie, și nu au o inițiativă reală, constructivă, în rezolvarea situației celor neintegrați social, care ne inundă periculos, numeric, distrugând astfel structura civilizată a țării prin stagnare evolutivă și boli...

Domnii și doamnele care apar la conducere, de obicei sunt ocupați, să tragă „sforile”, cuprinși în transele halucinogene ale banilor și funcțiilor, sfâșiindu-se între ei ca niște șacali... Îmi pare rău pentru cei cinstiți care au intenții bune, și vor să facă ceva pentru binele țării, însă intrând într-o asemenea oră vor fi mânjiți cu noroi, compromiși, ca să poată fi înlăturați...

Aceste manevre interminabile, dăunătoare, a unor păpușari abili, amețesc, și obolesc oamenii, prost hrăniți din cauza chimicalelor care se pun în alimente, fără control, fără restricție; astfel epuizați de muncă, de zgomotoasele, multe de prost gust, reclame, emisiuni ale unor posturi de televiziune, a mass-mediei în general, care consumă și puținul timp liber al omului cu – minte, împuindu-i capul cu tot felul de lucruri, despre unul sau celălalt, care de fapt nu interesează pe nimeni.

Când după o muncă de zece douăsprezece ore, la birou sau... în loc de opt ore cum se prevede legislativ, respectându-se cândva acest lucru; dacă mai ai timp și pentru tine ca suflet, poți asculta o muzică, după

preferință, sau citești o carte...

De pildă, ieșirea în Natură, socializarea cu membrii de familie, rudele, prietenii, creează legături spirituale de ajutor reciproc, de compasiune, prin care se cimentează relația constructivă dintre oameni. Astăzi relaxarea, atât de necesară, a devenit un lux pe care nu și-l mai pot permite mulți oameni.

Tot ce aduc la cunoștința dvs. în cadrul acestei introduceri, și a cărții respective, o fac din simțul datoriei mele ca om, fiind convinsă că nu sunt singura care gândește, astfel, dar poate una dintre pușinii oameni care au curajul, să spună lucrurilor pe nume, în orice situație..

Îmi pare că retrăiesc ceva dintr-un trecut, învățat la istorie, al unui capitalism revenit, aici, cu metehnele lui vechi în care, ciudat, reappare aceeași luptă purtată în urmă cu mulți ani, de muncitorii amărâți de condițiile mizerabile în care trăiau și munceau, precum un Vasile Roaită împușcat în timp ce trăgea de maneta sirenei, dând alarma încetării lucrului în semn de grevă, cam prin jurul anilor 1933.

Acum, în primul secol al mileniului trei, roata se întoarce, însă pentru o lume narcotizată de știința calculatoarelor, televizoarelor, telefoanelor moderne, etc. În general aparatura electronică de vârf, folosință zilnic, ore în șir, îmbolnăvește...

Sănătatea precară a lumii din cauza stresului, a chimizării excesive, a culturilor agricole, aerului, apei, și toate celelalte grămadă, produc depresii periculoase, boli

incurabile provocate de poluare și iradieri în masă...

Speranța de viață a generațiilor tinere, se află în scădere... Iată unde ne-a dus faimoasa, orânduire a capitalismului, venită la noi, pe un fond de lăcomie, indiferență, necinste și... multă prostie... Peste toate acestea, intrarea în Uniunea Europeană, ne-a adus fondurile date cu împrumut, cui? Să mă ierte cine nu înțelege, ceea ce înțeleg eu de pe posturile de televiziune ale țării, și din realitatea care se ni se impune, întrebându-mă: e programul unui impuls dat de unele minți demonice, ca în România să se ridice, de la o vreme, în funcțiile importante din conducerea țării, după cum se tot anunță în mass-media, incompetenți, delapidatori, vânzători de țară, șpăgari, rău voitori...

Tot ceea ce se construiește stagnant și prost, mai ales șosele... folosindu-se aiurea, fondurile primite din UE... disperând astfel mâna de lucru care pleacă de la fes la pălărie, în toate colțurile lumii, pentru a câștiga atât cât trebuie, pentru un trai decent.

Ca și în alte vremi, nu prea îndepărtate, România mai este și astăzi „vacă de muls”? Acum se concesionează mine de aur, de cărbune etc. se vinde țara, cu munți, cu păduri ca lemn tăiat, sau pe parcele vii, cu totul, bucată cu bucată...

Țara căreia i se impune, din afară, anumite lucruri, ce contravin intereselor ei, este vasală celor care, cu ajutorul trădătorilor interni, au distrus industria română, creând degradingoladă, în forurile

politice și economice, posibil și prin metode psihotronice, pentru a-și impune interesele proprii...

Însă România are talente tinere a căror inteligență creatoare, dacă ar fi încurajată prin a li se oferi salarii, care să le asigure un trai decent, nu ar mai părăsi țara. Ne mai vorbind de muncitorii calificați cât și cei necalificați, români, care au umplut Europa în căutare de lucru...

Și toate **acestea s-au petrecut, repet, datorită vânzătorilor de țară**, care astăzi folosesc „argintii” primiți, drept recompensă a trădării intereselor poporului din care fac parte, cât și prin delapidări de miliarde, ca să-și poată cumpăra vile și domenii aici și în străinătate, să aibă conturi grase în bănci din toată lumea...

Câtă prostie, câtă vânare de vânt! Și, îi întreb pe acești înguști la minte, handicapați ai Conștiinței – conștiințe, la ce le trebuie atâta opulență, atâta bogăție din care nu oferă nimic pentru oameni, cum ar fi locuri de muncă, sponsorizări, încurajarea culturii a științei, adunând pentru o viață de niște zeci de ani, numărați pe degetele de la o mână? Pentru urmași? Vă asigur că aceștia vor fi loviți de soartă, dacă nu vor munci, folosind banii furați, averile făcute prin delapidări...

Citatul Biblic, care spune: părinții mănâncă aguridă și copiilor li se strepezesc dinții, se confirmă, deși tot biblic s-a convenit că de fapt fiecare răspunde de ceea ce face. Da, însă în fața legilor în vigoare, nu și din punct de vedere al Legii Rezonanței Oculte, pe al cărui frontispiciu scrie: **UNDE ESTE DREPTATE NU ESTE MILĂ**. Vă spun

cu siguranță că fiecare răspunde de ceea ce face, de multe ori ca urmare a exemplelor negative date de părinții care i-au crescut, transmițându-le concepțiile lor greșite, în ceea ce privește cinstea, hărnicia, compasiunea etc. pe lângă tarele genetice...

Or fi oamenii niște zeități, având în vedere Spiritul Sfânt al sufletului care-i animă, însă mulți dintre ei au pierdut imunitatea cerească. Deveniți ca niște pomi sălbăticiți, necurățați, cu lăstari și crengi crescute anapoda, năpădiți de mușchi, licheni și iederă, dând roade puține și stricate.

Asemenea pomi nefolositori se pot curăța singuri? Nu! Pentru a-i salva, grădinari pricepuți vor tăia, în viu, vegetația buiacă ce le sufocă coroana roditoare, o livadă curățată astfel va rodi spre bucuria tuturor...

Oamenii cu - minți fac o comparație între relele făcute de comuniștii „ăia nenorociți” de pe urma cărora țara nu mai avea nicio datorie externă, aceștia asigurau casă și un loc de muncă fiecăruia. Pe vremea lor nu exista atâta destrăbălare și promiscuitate, atâția cerșetori îngăduiți astăzi, cu nonșalanță. Atunci puteam pleca la orice oră noaptea, fără frică, pe străzile luminate și păzite, de oameni ai ordinii publice.

Criticam orele de restricție la televizor, faptul că localurile erau programate până la o anumită oră, și toate acestea erau ca oamenii, în general, maturi, copiii și tine-retul, să aibă mai multe ore de relaxare și somn... Însă, de sigur, orice medalie are reversul ei...

Consider că o educație legislativă corectă, făcută la

nivel de țară nu încalcă cu nimic drepturile omului la libertate, prin a spune un nu, categoric, libertinajului. Din păcate Occidentul, printre altele, ne-a adus multă destrăbălare, foamea de avere, care aduce discrepanța între opulență și sărăcie lucie, cât și alte mizerii, ca de pildă **căsătoria între persoane de același sex, Brr!** droguri, promiscuitate ...

Astăzi, omul ne - bun, a transformat libertatea în lipsă de respect pentru munca cinstită, pentru educație și cultură; nu că alții au fost ahtiați pentru așa ceva...

Într-un procent îngrijorător, unii tineri, elevi, studenți, liber profesioniști, sunt atrași de perspectivele unei îmbogățiri peste noapte, fără muncă... fiind încurajați de sfera largă a corupției care bântuie țara, și, de multe ori, de familie. Pe de altă parte lupta între patronii venetici sau autohtoni, fără suflet, puși pe îmbogățire, și muncitorii, care îngroașe, din ce în ce mai mult, pătura proletară a societății, sapă o prăpastie de netrecut. Roata se întoarce, având în vedere că omul nu învață niciodată din experiențele dureroase prin care a mai trecut...

În planul acestei cărți nu intră dorința de a face politică, nu militez pentru comunism, nici pentru capitalism, ci pentru o nouă orânduire... Aici caut, prin câteva rânduri, și poate într-o viitoare carte, să pot ajunge la filonul de aur al Conștiinței - conștiința a lumii; ca adulții cu experiență în meseriile lor, tineretul studios, educat, cu putere energetică de muncă și acțiune, să se organizeze, în cadrul unor fundații - Fără Frontieră -